

Това тълкуваніе не е противно на ученіето на Св. Писаніе че църква-та има правда да отлѣжа отъ себе си ожесточенны грѣшници. Но вмѣсто да ги афоресва, църква-та е длѣжна да ся моли за тѣхъ. Афоресваніе-то е противно на истиненъ Христіанскій духъ. Христосъ ны учи да ся молимъ за непріатели-тѣ си и да благославямы оныя които ны кълхатъ. Ако сме истинни Христіани, и слѣдувамы ученіето Христово, никоя църква нѣма власть да погуби или да поврѣди душы-тѣ ни (Мат. 10; 28; Лук. 12; 5; Рим. 8; 28-39) Христосъ самъ държи *ключе-тъ* на царство небесно и на ада; *той* отваря и *никой* не може да затвори; *той* затваря и *никой* не може да отвори (Отк. 1; 18; 3; 7). “*Никой* не може да грабне отъ рѣцѣ-тѣ му.” Іоан. 10; 28, 29.

Сега съдържаніе-то за исповѣданіе на кратко това е: Да исповѣдувамы грѣхове-тѣ, които сѣ противъ Бога на Бога, а съгрѣшенія-та, които сѣ противъ чловѣцы-тѣ, на чловѣцы-тѣ. Само Богъ може да прощава грѣхове, и нему трѣбува всякой день да ги исповѣдувамы, и да просимъ прощеніе. И който така живѣе всякога е готовъ за причащеніе и за смърть.

“*Блаженъ е оный, комуто ся прости прѣстѣпленіе.*” Псал. 32; 1.
